

Financieel adoptieproject Zuid-Afrika

Stichting Ikusasa

IKUSASAKRANT

Jaargang 14, nummer 2, september 2019

Voorwoord

Vanuit het bestuur

Het is zomer en dat is een moment dat Afrika vaak even wat verder weg is. Er zit een vakantie tussen, het is mooi weer en er zijn een heleboel andere dingen die óók aandacht vragen.

Maar terugkijkend op de afgelopen 3 jaar, toen ik de voorzittershamer van Ria overnam, kan ik zeggen dat haar voorspelling is uitgekomen: "als je eenmaal in Zuid-Afrika bent geweest, komt er zand onder je nagels en laat het land je niet meer los"

Afgelopen januari heb ik in 2 weken ongeveer 100 verschillende personen gesproken, en dan heb ik alle kinderen in het project nog niet meegerekend. Na twee weken, zit mijn hoofd letterlijk vol. Er kan geen gesprek, geen verhaal, geen nieuwe indruk (hoe mooi of triest ook) meer bij. Gelukkig zijn wij mensen uitgerust met een soort filter, waardoor we niet alles even goed opslaan in ons geheugen. Zo beschermen we onszelf voor al te veel indrukken en gaan we niet ten onder.

Sommige ontmoetingen blijven echter hangen en het verhaal van Chloë is er zo eentje. Ik schreef er al over in de zomerkrant van 2018. Ons bezoek aan Vannin Court; een vreselijke criminele flat waar dit meisje samen met haar moeder woont en waar ze niet meer naar school kon omdat er geen geld was.

Afgelopen jaar heeft Ikusasa extra geld overgemaakt zodat Chloë in ieder geval overdag veilig op school zou zijn. In januari van dit jaar kwam ze met haar moeder naar MES, om haar schoolspullen op te halen. Nonhlanhla (de maatschappelijk werker) had me al verteld dat haar moeder een andere school voor haar geregeld had voor dit schooljaar. Een 'public school' waar je minder schoolgeld hoeft te betalen. Wat fijn!

Net als vorig jaar klampte Chloë zich aan me vast zodra ze me zag. Hoe het eruit ziet, kan ik niet goed uitleggen, maar de hopeloosheid straalde van Chloë en haar moeder af. En dát zien, grijpt je bij de keel.

Samen met Nonhlanhla benadrukten we bij haar moeder dat Chloë welkom is bij de naschoolse opvang. Dat ze daar veilig is en te eten krijgt en dat dit haar moeder ruimte geeft om te zoeken naar werk.

Met de belofte van Nonhlanhla én Meriam om een oogje in het zeil te houden, vertrek ik weer naar Nederland. Naar mijn gevulde koelkast, mijn warme bed, een kast vol kleren, een baan die niet alleen geld oplevert, maar ook nog heel erg leuk is...naar mijn meestal zorgeloze leven. Op zulke momenten moet ik heel diep zuchten en een paar keer slikken.

Ik kan niet ophouden met benadrukken hoe belangrijk het is wat jullie als sponsor doen, ik heb het gezien!

Wat telt in het leven is niet het feit dat we hebben geleefd. Het is het verschil dat we hebben gemaakt voor het leven van anderen dat de betekenis bepaalt.

What counts in life is not the mere fact that we have lived. It is what difference we have made to the lives of others that will determine the significance of the life we lead.
Nelson Mandela, 2002

*Namens het bestuur,
Marika de Boo*

Reisverslag Arina (deel 2)

In deze Ikusasakrant leest u het tweede deel van de reis die onze bestuursleden Arina en Marika in januari 2019 hebben gemaakt.

De eerste week hebben we afgesloten met een bezoek aan Bianca, die voorheen betrokken was bij shelter Siphumelele. Het shelter is intussen gesloten. Bianca vertelt hoe het allemaal gelopen is rondom de sluiting en dat de kinderen allemaal goed terecht zijn gekomen.

In de tweede week bezochten we voornamelijk het Coronation Training Centre (CTC), een school voor kinderen met een beperking. Op het CTC zitten op dit moment 183 kinderen, waarvan 53 kinderen in het Ikusasa-project zitten. Ikusasa betaalt voor deze kinderen de transportkosten, omdat veel kinderen van deze school te ver weg wonen om lopend naar school te gaan. Veel ouders kunnen deze reiskosten niet betalen, en er is maar een beperkt aantal scholen waar deze kinderen naar toe kunnen.

We waren aanwezig bij de maandagmorgen- en welkomstceremonie.

Alle kinderen stonden buiten op het schoolplein, klas bij klas, op volgorde van grootte netjes in de rij!

Er werd gezongen, gebeden en er was een predikant die een kleine toespraak hield. De nieuwe kinderen werden naar voren gehaald en welkom geheten. Ook de kinderen die afgelopen weekend of vandaag jarig waren kwamen naar voren en werden toegezongen.

Daarna waren wij aan de beurt: Er werd nog eens voor ons gezongen en een aantal kinderen voerde een dans op. Daarna hield Marika een kleine toespraak en stelde mij voor door bijv. te vragen naar mijn favoriete kleur, fruit en huisdier. Een van de kinderen vroeg ons of we zelf ook kinderen hadden.

Na dit uurtje gingen alle kinderen met hun leerkracht naar de klas, klas voor klas, netjes in de rij.

Voor ons was het tijd voor een vergadering met de directrice, de verpleegkundige, een ergotherapeut en een

leerkracht van het CTC.

's Middags gingen Chris en ik met één van de CTC-bussen mee om de kinderen thuis te brengen.

Het CTC heeft twee bussen, waarmee zo'n 70 à 80 kinderen van en naar huis worden gehaald en gebracht.

Ikusasa heeft de afgelopen jaren ook een financiële bijdrage geleverd aan deze bussen. Behalve een chauffeur gaat er een aantal vrijwilligers mee, die zelf een kind hebben op deze school en met hun kind uitstappen, en een betaalde kracht die de hele rit meegaat.

De kinderen worden of afgehaald van de bus of in de buurt van hun huis afgezet. Een aantal kinderen wil niet bij hun huis afgezet worden, omdat ze zich ervoor schamen dat ze gehaald en gebracht worden.

Marika en Anne bleven achter bij het CTC om alle kinderen uit het project te bespreken met de verpleegkundige en een leerkracht.

Op dinsdagmorgen bezochten we een aantal klassen om foto's te maken van de "Ikusasa-kinderen" en hen eventuele post van hun Nederlandse sponsor te overhandigen. Bijna alle kinderen vinden het superleuk om op de foto te gaan en deze foto's terug te zien.

De kinderen van het CTC zitten sinds dit jaar in de klas met leeftijdgenoten en niet meer met kinderen met hetzelfde niveau. Dit is voor de leerkrachten wennen, maar ook een uitdaging.

Alle kinderen van het CTC hebben een erg laag IQ (rond de 50), met het ene kind is het mogelijk om gesprekjes te

voeren, maar met het andere kind bijna niet. Een groot aantal kinderen heeft een vorm van autisme.

Het is erg leuk om te zien hoe de klassen draaien en hoe ontzettend betrokken de leerkrachten zijn!

Na de middag bezochten we een "learnershipproject", dit is een project, waarbij ex-pupillen van het CTC een training van een jaar krijgen, waarbij ze voorbereid worden om te gaan werken in de maatschappij. Het eerste half jaar krijgen de pupillen theorie- en praktijkles om vaardigheden aan te leren. Ze leren zich te presenteren, maar ook (beter) lezen en rekenen, hoe ze er representatief uitzien enz. Het tweede half jaar gaan ze werken. Drie pupillen gaan binnenkort bij het CTC werken, voor de andere worden nog banen gezocht. De pupillen krijgen dit jaar een salaris van zo'n R 4.500,00 (€ 285,00), openen een bankrekening en leren met geld omgaan. Ze worden 4 dagen per week gehaald en gebracht. Dit project wordt gesponsord door een bedrijf in solar apparatuur. Bedrijven in Zuid-Afrika zijn min of meer verplicht om trainingen of andere acties te doen voor de arme (donkere) medemens. Dit levert een bedrijf punten op.

Drie van deze pupillen zijn "ex-Ikusasa-kinderen" en het is geweldig om te zien hoe deze mensen zich in zo'n korte tijd ontwikkeld hebben.

We hebben ook nog een aantal kinderen thuis bezocht. Bijvoorbeeld Elvonzo, een jongen van 10 jaar die ernstig verstandelijk beperkt is en bijna niet kan praten. Samen met zijn ouders en 2 andere gezinnen woont hij in een zeer beperkte ruimte, hij slaapt bij zijn ouders in bed. De vader van Elvonzo is blind geworden na een motorongeluk en beide ouders zijn werkeloos. Ze leven van twee kleine uitkeringen, voor de vader en voor Elvonzo, omdat hij een kind is dat speciale hulp nodig heeft. Het is onveilig op straat voor een kind, dus zit Elvonzo na schooltijd in deze kleine woning voor de tv. Wat een afschuwelijke omgeving voor een kind.

Op woensdag startten we met een ontbijt voor sponsors van het CTC. Diverse bedrijven steunen het CTC met maaltijden en werkervaringsplekken. Marika heeft namens

Ikusasa een toespraak gehouden.

Daarna was er een vergadering met alle leerkrachten, waarbij een aantal ervaringen over en weer zijn gedeeld en we als stichting werden bedankt voor onze hulp.

Op donderdag was onze laatste dag voor het Ikusasa-project in Zuid-Afrika en startten we bij het CTC. We begonnen met het ontmoeten van de laatste kinderen, die we nog moesten zien, om foto's van te nemen en eventuele post of cadeautjes van de sponsor te kunnen geven.

Daarna begon de ceremonie rondom de opening van het netbalveld dat uit extra giften door Ikusasa is gefinancierd. De voorzitter van het schoolbestuur en de directrice hielden een toespraak waarin Stichting Ikusasa werd bedankt voor het mogelijk maken van de wens van een eigen netbalveld. Ook de naam van het netbalveld werd onthuld: het "Lucia-court", genoemd naar Luc en Ria Westerbeek, die zoveel voor het CTC hebben gedaan. Aan mij de eer om het "Lucia-court" te openen door het doorknippen van een lint dat over het veld was gespannen.

Tenslotte kregen alle leerlingen en leerkrachten een ijsje van Stichting Ikusasa, dit is al jaren een traditie.

Na het CTC gingen we als laatste nog naar St. Peters Childcare, de derde partner in Johannesburg, waarmee Ikusasa samenwerkt. Deze organisatie heeft vijf gezinshuizen (waaronder het "Lufunonihuis"), waarbij vier à vijf kinderen met een gastmoeder in een huis wonen. Deze kinderen zijn allemaal weeskinderen, waarvan de

ouders zijn overleden aan Aids, sommige kinderen zijn zelf ook Hiv-positief. Stichting Ikusasa sponsort deze kinderen (met LU-code) met een schooluniform en schoolspullen. Ook hier werd gevraagd of jongeren langer gesponsord kunnen worden via Stichting Ikusasa om een vervolgopleiding te kunnen doen. Het is toevallig dat dit ons al verschillende malen gevraagd is. Ook hier hebben we gezegd dat Ikusasa in principe kinderen sponsort totdat ze de middelbare school hebben afgerond, maar dat in individuele gevallen gekeken kan worden wat Ikusasa voor die specifieke jongere kan doen. Het is voor het bestuur van Ikusasa wel een agendapunt dit jaar: willen en kunnen we de sponsoring uitbreiden? We bezochten tenslotte alle kinderen in de gezinshuizen, op twee kinderen na, die nog niet thuis waren. We spraken

met hen en de gezinsmoeders, maakten foto's en gaven de meegenomen post van de sponsors.

Hiermee zat ons bezoek aan de kinderen en partners in Johannesburg erop.

Het was een indrukwekkend bezoek met zowel positieve als negatieve indrukken. Maar de positieve overheersen en wat ben ik blij dat ik, na bijna 10 jaar te zijn betrokken bij Ikusasa, nu zelf kon zien dat de hulp die de stichting biedt echt het verschil maakt!

Hartelijk dank voor uw giften!

Arina Oorburg

Dankbrief van een grootmoeder

Via de maatschappelijk werker van MES kregen we een brief doorgestuurd van een grootmoeder (en eerste opvoeder) van 2 Ikusasa kinderen. Ze vertelt in de brief hoe dankbaar ze is dat haar kleinkinderen er zo goed uitzien in hun uniform, en dat ze nu met vertrouwen en zelfwaardering naar de ouderavonden gaat. Haar kleinzoon werd zelfs 'meneer de President' genoemd omdat hij er zo goed uitzag in zijn uniform met blazer en stropdas!

Hieronder een aantal fragmenten uit de brief.

To: Kusasa Sponsor's

I write this letter to show my gratitude and thank the sponsors of Kusasa foundation for helping me and my grandchildren, in time of need. If it was not for you my children would not be looking at school as they do now. When I think about the way you have helped me I become overwhelmed by tears of joy and can't imagine how lucky we are my grandchildren and myself.

I thank you from the bottom of my heart and I humble myself before you as you have done so much for strangers. May God bless you even more and extend his hand on your successes, joy and more fulfilment so that you can help more children who are in need like mine. Today my grandchildren don't feel or look different from other children. All thanks to you for making it possible and restore peace and dignity in my home.

THANK YOU

The Happiest Grandmother

Nieuw bestuurslid gezocht!

Het bestuur van Ikusasa bestaat momenteel uit 5 leden, te weten een voorzitter, secretaris, penningmeester en 2 algemene leden. We zijn op zoek naar een nieuw bestuurslid, iemand die de Stichting vooral op het gebied van PR en ICT kan ondersteunen. We vergaderen 4 keer per jaar, meestal op zaterdag. Het kost dus niet heel veel tijd. Bent u of kent u iemand die het leuk zou vinden om mee te besturen? Neem dan contact op via info@ikusasa.nl

Extra giften

Zoals in de vorige Ikusasakrant al aangekondigd, wil ik graag wat extra informatie geven over de Joshua's en de kampen van het MES-jeugdwerk.

Camps & Outings (kampen en uitstapjes)

MES Jeugdwerk probeert op veel manieren ervoor te zorgen dat de kinderen en jongeren die opgroeien in het criminele hart van Johannesburg, niet in aanraking komen met bendes en drugs. Vaak leidt verveling en honger ertoe dat jongeren hier hun toevlucht zoeken. Dat levert in ieder geval op korte termijn eten en vriendschap op, maar op de langere termijn leidt het tot een uitzichtloze toekomst. MES heeft daarom vier locaties in de stad waar naschoolse opvang wordt verzorgd. Per locatie komen er ongeveer 100 kinderen na schooltijd. Ze worden er geholpen met hun huiswerk, krijgen een maaltijd en, het meest belangrijk, ze ervaren vriendschap en aandacht in een veilige omgeving.

Daarnaast worden er in de vakanties (April en Juli) kindervakantieweken georganiseerd, want juist in de vakanties zijn veel kinderen nog kwetsbaarder. Soms blijven ze een hele dag alleen thuis, omdat hun ouders moeten werken. Vorig jaar hoorden we het verschrikkelijke verhaal van een meisje van 5 dat van het balkon gevallen was tijdens de vakantie. Niemand in de buurt om voor haar te zorgen.....ze heeft het niet overleefd. Voor de mensen van MES zijn dit regelmatig terugkerende wanhopige verhalen die ze tegenkomen in hun dagelijkse werk.

Voor de kinderen die naar de naschoolse opvang komen, worden er ook uitstapjes georganiseerd en voor de oudere kinderen kampen. Vaak is dit de enige mogelijkheid om even weg te zijn uit de binnenstad (en het prachtige land te leren kennen waar ze in opgroeien!). Dit kan echter alleen als er geld beschikbaar komt via donaties.

Alles draait bij deze activiteiten om 4 doelen: het gevoel ergens bij te horen (belonging), zelfstandigheid (independence), vrijgevigheid (generosity) en succes

ervaren (mastery). Dit zijn de pijlers van het jeugdwerk van MES. Als je kinderen leert en laat ervaren dat ze ergens bij horen, dat ze hun eigen beslissingen kunnen nemen, dat hun leven een doel heeft en dat ze iets kunnen bereiken, wordt hopeloosheid omgebogen in hoop!

Ikusasa heeft in de afgelopen jaren een deel van de jaarlijkse kampen gesteund. Dat kon betaald worden uit extra giften. Zo lang de inkomsten hoog genoeg zijn, zullen we dit blijven doen. Het wordt onderdeel van onze begroting voor de komende 3 jaar.

Joshua's

De Joshua's zijn een groep jongeren (jaarlijks ongeveer 14) tussen 18 en 23 jaar die een tussenjaar nemen om het Jeugdwerk, zoals hierboven beschreven, draaiende te houden. Ze worden geselecteerd uit een veelvoud aan aanmeldingen die ieder jaar bij MES binnenkomt. Er gelden strenge regels: zo moeten ze een middelbare school diploma hebben, leiderschapskwaliteiten bezitten en zich goed kunnen uitdrukken in het Engels. Naast hun werk met de kinderen van de binnenstad, worden ze namelijk zelf ook klaargestoomd om de 'leiders' van morgen te worden. Ze volgen cursussen, passend bij hun eigen 'exit-plan' en worden zo geholpen om hun toekomst vorm te geven. Vaak komen ze zelf uit een arme omgeving, regelmatig zijn ze zelf eerst jarenlang naar de naschoolse opvang geweest en 'rollen' ze van daaruit verder. De jongeren wonen bij elkaar in een huis van MES en naast een kleine subsidie van de gemeente Johannesburg voor dit bijzondere project, is er per Joshua per jaar ongeveer €1300,- nodig voor huisvesting, levensonderhoud, training en exit. In 2019 hebben we via een gift 3 Joshua's kunnen steunen en ook voor volgend jaar is hetzelfde bedrag al toegezegd! Iets waar we ontzettend blij mee zijn. Toen we Meriam Moreki (manager Jeugdwerk) vroegen wat dit voor haar betekent, zei ze: "De impact die Ikusasa

heeft op de kinderen is heel groot, ze krijgen weer waardering voor zichzelf, ze ervaren dat ze iets kunnen bereiken, dat er mensen zijn voor wie ze waardevol zijn. Hun gevoel van eigenwaarde groeit erdoor. Voor sommigen is het de eerste keer dat ze liefde ervaren. Het is fantastisch om hen te zien groeien in dat Joshua-jaar. Ik zie dat er hoop in hun leven terugkomt, dat ze zelfs na het jaar weer terugkomen om mentor te worden van anderen, voor mij is dit waar 'changing the heart of the city' over gaat, dank jullie wel!"

Groet van Nonhlanhla

Nonhlanhla is een oud-Ikusasa leerling, die in 2017 eindexamen deed. Nu werkt ze op een school en studeert ze, op kosten van haar werkgever door middel van afstandsonderwijs. Vorig jaar hebben we in de Koningskerk gecollecteerd voor een nieuwe laptop voor haar. Ze was namelijk beroofd van haar laptop en zonder is het onmogelijk voor haar om haar studie voort te zetten! In januari hebben we haar een nieuwe laptop overhandigd. We hebben haar gevraagd of ze als columnist af en toe iets wil schrijven in de Nieuwsbrief en daar heeft ze enthousiast op gereageerd. Hierbij publiceren we haar eerste column, geschreven in het Engels met een Nederlandse vertaling door ons toegevoegd.

Reach for the sky

"Reach for the sky"- they say, but no one ever tells you that the sky is filled with stars: dangerous balls of gas. I am a young lady reaching for the sky on a daily basis and I am proud to say on my way up I was helped by multiple people and so far I've come close enough to see that being a star in this dark world I live in consists of

working hard constantly and not being afraid to shine alongside others and share my light.

I am interning for the second year, doing my first Bachelor degree, in education.

I had to fully invest to at least be close enough to what I want for my future. I intern amongst impeccable teachers every day, learning daily from them and from the young minds we teach. My first year was mostly about observing,

Ook de Joshua's hebben we opgenomen in ons beleidsplan en onze begroting voor de komende jaren.

Wilt u het filmpje zien waarin Meriam vertelt over de impact van Ikusasa? Het staat op onze Facebookpagina (als u 'video's' selecteert, vindt u het snel: het is geplaatst op 5 februari 2019).

Marika de Boo

this year I am putting things into practice, such that I am teaching my own lessons, handling the class responsibly, engaging professionally with parents, learners and colleagues.

From a closed minded environment that I live in to be put into a phenomenal one whereby I learn limitlessly and even subconsciously is something I have always yearned for, never could have fathomed having but blessed to be given at this present moment

As a long distance student, it is demanded of me to be more disciplined, punctual and hard working on a daily basis, because my studies are literally in my hands, that means cutting off unnecessary things that do not contribute to the woman I want to be. Arriving home I make use of my textbooks and laptop funded by Ikusasa to access my school work. Through all the tidal and oozing waves of life, I still make a way to sow into myself –mind, soul and spirit, hoping to bear fruit to share with the ones around me. The aim is for every aspect of me to grow so I can be an example and help to other young people showing them that it is possible.

In my ongoing journey I am learning that being amidst stars does not mean my life should come to a stop, but I work, burn and shine bright every day and if I get used to my own shine, galaxies are huge enough for me to shoot across the milky ways so I can learn from different stars. As the galaxies are infinity so is my chance of opportunities to learn, grow and share what I carry in me. Truly it is through God that I have come this far and will see greater.

Reiken naar de hemel (vertaling van de column van Nonhlanhla)

“Reiken naar de hemel” - zeggen ze, maar niemand die je ooit vertelt dat de hemel bezaaid is met sterren: gevaarlijke ballen gevuld met gas. Ik ben een jonge vrouw die elke dag weer het hoogste wil bereiken en ik ben trots om te zeggen dat ik hierbij geholpen ben door veel mensen en dat ik nu zover ben gekomen dat ik zie dat ik een ster ben in de donkere wereld waarin ik leef, waarbij ik continu hard werk en niet bang ben om naast anderen te schitteren en mijn licht te delen.

Ik zit in het tweede studiejaar van mijn Bachelor pedagogiek.

Ik moest alles op alles zetten om zo dicht mogelijk te komen bij de toekomst zoals ik me die voorstelde. Ik zit elke dag tussen de onberispelijke docenten, leer dagelijks van hen en van de kinderen die wij lesgeven. In het eerste jaar moest ik voornamelijk observeren, dit jaar ga ik het geleerde in de praktijk brengen, zodat ik mijn eigen lessen kan geven, verantwoordelijk zijn voor de groep, professioneel omgaan met ouders, leerlingen en collega's. Vanuit een gesloten milieu waarin ik leefde naar een omgeving waarin ik oneindig en zelfs onbewust kan leren is iets waar ik altijd naar heb verlangd, nooit had verwacht maar gezegend ben om hier te zijn op dit moment. Als langeafstandsstudent moet ik nog meer gedisciplineerd en punctueel zijn en elke dag hard werken voor mijn

studie, dat betekent geen nutteloze dingen doen die niet bijdragen om de vrouw te worden die ik wil zijn. Thuis werk ik met mijn boeken en de laptop die ik via Ikusasa heb gekregen aan mijn huiswerk. Door alle ups en downs zoek ik een manier om te zaaien in mijzelf – in de hoop vrucht te dragen om te delen met de mensen om me heen. Ik wil op alle manieren groeien zodat ik een voorbeeld kan zijn en andere jongeren kan laten zien dat het mogelijk is iets te bereiken.

In mijn reis leer ik dat een verblijf tussen de sterren niet betekent dat mijn leven stopt, maar ik probeer elke dag te stralen en ik begin te wennen aan mijn eigen glans; sterrenstelsels zijn groot genoeg voor mij om door de melkweg te schieten zodat ik kan leren van verschillende sterren. De sterrenstelsels zijn oneindig, zo oneindig zijn mijn mogelijkheden om te leren, te groeien en te delen wat ik in me heb.

Het is dankzij God dat ik zover ben gekomen en nog verder zal groeien.

Colofon

Deze nieuwsbrief is een uitgave van Stichting Ikusasa en verschijnt 3 keer per jaar.

Secretariaat

Julianaweg 17, 3433 EA Nieuwegein

Tel: 06-53261696

info@ikusasa.nl

www.ikusasa.nl

Financieel steunen?

Bank NLO4RABO0113204124 t.n.v. Stichting Ikusasa
KvK inschrijfnummer 24437392 te Rotterdam

RSIN nr. 819553256

ANBI erkend

<http://stichting-ikusasa.doelshop.nl>

